

dette er Noget, som skulde bringe Flertallet til endnu engang at overveie, om det skulde være rigtig at beholde Sjælland som det befæstede Hovedpunkt for Danmark. Jeg skal iøvrigt ikke komme videre ind herpaa; det har glædet mig at høre, at efterhaanden har man udtalt sig derhen, at der ikke kommer nogle positive Lovforslag ud iaar af disse Forslag. Dette er, saavidt jeg kunde forstaa, fra flere Sider Mening, og dette finder jeg heldigt. Deri er jeg ogsaa enig med flere Medlemmer, at denne Forhandling har havt sin store Nytte, og jeg kan ikke se Andet. Da jeg er bleven anset som den, der var absolut mod Flertallets Forslag, vil jeg dog bemærke, at det gaar mig som flere Andre, at jeg fuldt vel indser, at det alligevel har sin store Betydning, og at det har sin Nytte, at det er fremkommet. Hvorvel jeg ikke kan stemme endelig for det, fordi det indeholder den Hovedsætning, at Sjælland skal være Hovedforsvarsstedet, har det dog gjort sin store Nytte, og jeg anser det ogsaa for heldigt til Klaring af Befolkningens Mening angaaende Forsvarsvæsenet. Jeg betragter det som heldigt, at det efterhaanden fra vor Side er bleven erkjendt, at, om vi endogsaa maatte opnaa det, som de mest Fredeligssindede ønske, nemlig en anerkjendt neutral Stilling, ville vi derfor ikke kunne slippe for at anvende betydelige Udgifter til vort Forsvarsvæsen. Jeg tror ikke, at der længere her i denne Sal er Nogen, om hvem man kan sige, at han ikke vil have, at der maa anvendes Noget paa vort Forsvarsvæsen, og saaledes tænker jeg ogsaa, at den Stemmning, som det ærede Medlem (Wille) sigtede til, der ligesom en Smitsot skulde være udbredt i visse Egne af Sylland, efterhaanden vil bortdunste, hvis den iøvrigt har været der, saaledes som det ærede Medlem antog, hvilket jeg imidlertid ikke tror. Et Andet er, at den Del af Befolkningen, som har indgivet Adresse hertil, og som har ønsket, at der maatte blive sat en Grændse for Krigen, og at de forskjellige Stater vilde forsøge paa, om de ikke kunde jevne mangt et Stridsspørgsmaal, ikke har nogen særlig Interesse for, at vi skulle ruste os og være tilrede til at gaa i Krig ved given Leilighed i et vist bestemt Tiemed. Dette er vistnok ganske rigtig; men det er efter min Formening noget ganske Andet, end det, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Wille) mente herstede i de Egne, han sigtede til. Under disse Omstændigheder antager jeg, at ethvert af de Forslag, der have været fremme, kommer til at være et Slags Forslag til nærmere Overveielse, og derfor glæder det mig, at jeg har fremsat mit Forslag, fordi jeg tror, at det ogsaa forjener at blive overveiet. Den Mand, der paa det Tydeligste har udtalt, hvad jeg her har fremsat i Korthed, har efter min Mening Aldomst til, om han end ikke her er levende iblandt os, at blive hørt, og jeg har følt mig forpligtet til at fremskille dette Forslag. Det vilde forekomme mig som

et Forrædderi mod denne Mand, hvis jeg havde ladet være at fremkomme med den Tante, som jeg veed opfyldte ham til det Yderste med den største Interesse, og hvis vigtige Udvikling for ham var Fædrelandets højeste Bølfærds-spørgsmaal. Det vilde være usfælt, om jeg af Frygt for at staa ene med et saadant Forslag her, vilde være vejet tilbage for at stille det frem. Derfor har jeg filltet det frem, og jeg tager det naturligvis ikke tilbage, som det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) velvillig anmodede mig om. Iøvrigt hørte jeg ikke det ærede Medlems Udtalelse, men jeg er overtydet om, at han sagde det paa den humane Maade, hvorpaa han altid pleier at yttre sig. Jeg har nu udviklet Grunden til, at jeg ikke kan tage det tilbage, men jeg tror forøvrigt, at der er ligeaa lidet Anledning for mig til at tage mit Forslag tilbage, som der er for Flertallet til at tage sit Forslag tilbage. Maaske de ere lige nær til at blive tagne tilbage begge to (Modsigelse) — ja, det vilde vi faae at se. Jeg vilde naturligvis ønske, at mit Forslag maatte blive til Lov; thi dette vilde efter min Mening være det Bedste for Danmark. — Jeg skal endnu kun sige et Par Ord om Indkomstskatten, som der er talt faameget om; men det skal ikke være for at indlade mig paa Spørgsmaalet om denne Skatts Indretning etc. Jeg vil kun paa Grund af en Ytring, der kom igaar, og som jeg opfattede saaledes, som om der mentes, at jeg ikke vilde være med til at bevilge Penge til disse Foranstaltninger, bemærke, at jeg ved første Behandling af Sagen udtryffeligt udtalte, at jeg fandt, at det var i sin Orden, naar man skulde gjøre saa store ekstraordinære Udgifter til Forsvarsvæsenet, da at staae Midlerne tilveie ved ekstraordinære Indtægtskilder, og at jeg i den Henseende fuldstændig var med, saasnart der kom Forslag frem derom. — Nu har jeg kun tilbage at skulle sige et Par Ord om den Analyse af mig, som det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Luzen) gav; men jeg anser det virkelig ikke for at være Uleiligheden værd, saaledes som Stillingen nu er, og derfor skal jeg ganske spare det. Jeg skal kun bemærke, at de imaa Ordfortolkninger, som det ærede Medlem kom med, ikke forekomme mig at holde Stik, men jeg bryder mig ikke om at indpegaa dem; det er mig ligeegyldigt, thi det var saa ubetydeligt, at Enhver, der læser mit Forslag og hans Bemærkninger derom, vil se, at de have meget Lidt at betyde. Jeg skal altsaa lade dette ligge for ikke at opholde det høie Thing længere.

Ivermøes: Det samme Genstyn, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, gjorde gjældende, skal jeg ogsaa tage ad notam, idet jeg ikke skal følge Diskussionen i de overordentlig store og vide Slag, den har taget under disse mange Dages Forhandlinger, men indskrænke mig til nogle enkelte Bemærkninger med Genstyn til den